

Український науково-дослідний Центр вивчення аномалій «ЗОНД»

Дослідне вивчення біолокаційної розвідки азимутів напрямлень від біолокатора до заданої особи

Миронов М.І.

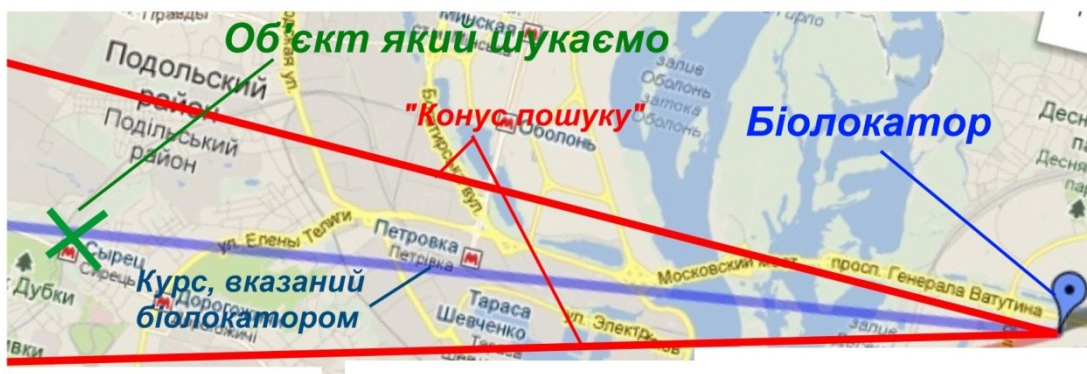
Методика

Біолокатор отримав річ (брелок), що довго належала і знаходилася поряд із шуканою особою.

По мобільному телефону особа, напрям на яку слід було визначити, повідомляла, що вона у певній точці Києва і буде знаходитись там 15 хв. (будь-яка точка міста, окрім підземних споруд).

Біолокатор намагається визначити напрям на особу. За похибку прийнято 10 градусів. Таким чином, робоча мапа набуває вигляду:

Оскільки для біолокатора місцезнаходження об'єкта невідоме, вірогідність випадкового «попадання» обчислюємо:

$$\frac{10^\circ}{360^\circ} = \frac{1}{36}$$

Результати

Кількісні результати:

- кількість дослідів – 6;
- вдало: 2
- умовно вдало: 1
- не вдало: 3

Висновки

Статистичні методи дають надійний результат лише за умови кількості елементів даних (в нашому випадку дослідів) не менше 50.

Тому лише попередньо констатуємо, що кількість правильних відповідей значно перевищують ймовірно прогнозований результат. Тому основною задачею даного напрямку є проведення дослідів з метою наукової фіксації факту наявності такого типу «біолокаційного ефекту».